

Prata, skriva
och drömma sig vaken

Kai Blomqvist

Privattryck

Carpe diem

»Njut av i dag», skriver Horatius och fortsätter med »vänta dig ej något av morgondag». I engelsk översättning (i sin svenska motsvarighet) blir uppmaningen mera beskäftig: »Fånga dagen», som om det gällde att ta fast eller rycka till sig eller hugga tag i dagen som något flyende att ta vara på. Verbet *carpo* innebär onekligen något åt det hållet: att plocka eller riva åt sig. Och visst kan man försöka göra det med dagen och ägna sig åt jordisk njutning under dess gång och inte lita på att morgondagen ska ge tillfälle till det. Men frågan är om det inte finns något mindre påtagligt än dagen som behöver gripas i flykten innan det hinner försvinna – ett handlande som ordet *carpo* kan ge uttryck för. Det är i så fall att fånga berättelserna, bl.a. om dagen, men också infallen och fantasierna i övrigt och klä dem i ord. När de blivit fasttagna gäller det att borra djupare, utvidga, åtskilja och särskilja, ifrågasätta, ändra och koncentrera och inte ge upp förrän de verkar vara slutfångade, vilket de naturligtvis aldrig blir. Men ändå. Och orden med vars hjälp de skildras och vilkas mångtydighet och historia visar vad de hör ihop med – något man kanske inte visste förut – kan öka bytets stolek och kvalitet. I sammanhangen mellan ord finns inte sällan en poesi dold. Utan den blir fångsten föga värdefull. Också det antyds i den engelska översättningsversionen där ordet *seize* – fånga – hör samman med att avbeta bit för bit, utvälja, pungslå och lura åt sig och en hel del annat som tillsammans kan öppna dörrar till rum där man enligt just det ordet kan ta för sig av ägodelar som egentligen redan är ens egna.